

8. júní 1967.

143

Nr. 77.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um gerð lyfseöla og afgreiðslu
lyfja nr. 30 16. maí 1966.

1. gr.

Upphaf 3. gr. c-liðs orðist svo: Þess skal getið sérstaklega á islenzku eða á máli viðtakanda, hvernig lyfið skuli nota o. s. frv.

2. gr.

4. gr., b-liður, orðist svo: Einungis lyfsala sjálfum eða lyfjafræðingi (að-
stoðarlyfjafræðingi) er heimilt að rita lyfseðil eftir ávísun lesinni í síma, og á
sama hátt er lækni einum heimilt að lesa fyrir lyfjaávísun í síma. Útgefandinn
skal geta nafns síns, stöðu og heimilisfangs, svo og númers þess síma, er hann
notar. Ef þess gerist þörf, skal viðtakanda heimilt að krefjast annarra þeirra upp-
lýsinga, er nægja til að sannfæra hann um, að útgefandinn segi rétt til sín. Ef
símaávísun hljóðar á nautnalyf, sbr. 6. gr., eða svefnlyf (barbitúrsýrulyf), skal
viðtakandi sannprófa með upphringingu, að útgefandi segi rétt til símanúmers,
eða á annan hátt afla sér öruggrar vitneskju um, að útgefandi hafi sagt rétt til
sín, m. a. með því að krefjast nafnnúmers, enda sé hann honum ekki svo kunnur,
að þess gerist ekki þörf. Þegar nautnalyfi er ávísað í síma, skal útgefandi ávallt
geta fæðingardags og fæðingarárs og ef unnt er nafnnúmers þess (samkv. þjóðskrá),
er lyfið er ætlað, eða eiganda dýrs, ef um dýr er að ræða. Ef um barn er að ræða,
11 ára eða yngra, nægir þó að geta fæðingardags og fæðingarárs. Ekki má ávísa
nautnalyfjum, sbr. 6 gr., í síma í öðrum formum en töflum, stílum eða skömmtum
og eigi í fleiri einingum en fimm. Sömu ákvæði gilda um ávísun glútetímíðs og
barbitúrsýrulyfja. Heimilt er þó að ávísa í síma:

1. Mixtúrum, er innihalda etýlmorfin, kódeín eða ópíum, ef eigi er um eftir-
ritunarskylt magn að ræða, sbr. a-lið 6. gr.
2. Lyfjum, er innihalda kódeín eitt virkra efna leyst í vatni, vínanda, sykursafa
eða öðru þess háttar, ef kódeínmagn fer ekki fram úr 0.25 g.
3. Töflum, stílum eða skömmtum, er innihalda kódeín auk annarra virkra efna,
ef kódeínmagn fer ekki fram úr 0.25 g, enda innihaldi lyf þessi hvorki glútetímíð
né barbitúrsýrulyf.
4. Töflum, stílum, skömmtum eða öðrum lyfjaformum, er innihalda annað hvort
fenemal eða enfenemal, enda fari magn þeirra eigi fram úr 0.5 g., sjá þó 5.
og 6. lið hér að neðan. Ef um stungulyf er að ræða má þó ávísa fenemali,
mebúmali eða pentýmali, ef magn fer ekki fram úr 1 g.
5. Töflum eða stílum, er innihalda barbitúrsýrulyf auk sekale- eða belladonna-
lyfja. Undanþága þessi tekur þó einungis til þeirra lyfjasamsetninga, sem
skráðar eru í gildandi lyfjaskrá, lyfseðlasöfnum og sérlyfjaskrá.
6. Lyfjum, er innihalda barbitúrsýrulyf og heimilt er að selja í lausasölu, sbr.
b-lið 14. gr., viðauka 1.

B 18

3. gr.

5. gr. j-liður orðist svo:

Lækni er heimilt að tiltaka það með áritun á lyfseðil, hve oft megi láta lyf af hendi, er aðeins fæst gegn lyfseðli, enda sé ekki um lyf að ræða, sem afgreiða má aðeins einu sinni gegn sama lyfseðli, sbr. 11. gr. Þegar lyf er látið úti gegn slíkum lyfseðli, skal á bakhlið hans rita hverju sinni, hversu mikið hefur verið látið úti og hvenær (sbr. e-lið 3. gr.) Lyfseðilinn skal auðkenndur stimpli lyfjabúðar hverju sinni.

4. gr.

8. gr. b-liður orðist svo:

Ef um innvortis lyf er að ræða, skal áritun, sbr. 2.—6. tölulið a-liðs hér að ofan, vera á hvítum miða, en útvortis lyfja á rauðum. Áritunarmiða stungulyfja skal auk þess auðkenna sérstaklega með rauðri rák frá neðra vinstra horni til efra hægra horns. Til innvortis lyfja teljast samkvæmt lyfjaskrá þau lyf, sem ætluð eru til að setja inn í líkama manna og dýra, í eða gegnum húð eða slímhimnur, til að setja inn fyrir varir eða inn í nasir, til að setja í rás mjólkurkirtla, inn fyrir þvagrásarop eða inn fyrir leggangsup eða inn fyrir endaparmsop, í tárakokann, svo og lyf, sem ætluð eru til að koma fyrir í vef eða líkamshol, umlukið vessahimnum, sem hefur verið opnað í sambandi við skurðaðgerð.

Öll önnur lyf teljast útvortis lyf, þar með talin t. d. lyf til að bera á varirnar (t. d. varaáburður), á nefið, (t. d. nefsmýrsl), á endaparminn, (t. d. gyllinismýrsl), svo og lyf ætluð til sárameðhöndlunar á yfirborði líkamans.

Augnskolvötn, augnsmýrsl, gyllinismýrsl og nefsmýrsl skulu þó ávallt auðkennd rauðum merkimiða.

Þau burðarvegslyf, sem sett eru inn fyrir leggangsup, (t. d. uteritoria) skulu auðkennd hvítum merkimiða, en önnur burðarvegslyf rauðum merkimiða (t. d. vagitoria).

5. gr.

Aftan við orðið Hexicid í 8. gr. m-lið 10 iii, komi: ef styrkleiki fer ekki fram úr 2%.

6. gr.

Niður falli úr 8. gr., p-lið orðin: „Þó ekki hreinsuð terpentína til innvortis notkunar.“

7. gr.

Aftan við orðið Hexicidum í 10. gr. a-lið komi: ef styrkleiki fer fram úr 2%.

8. gr.

Í 13. gr., b-lið i komi í stað: — phenemali 100 mg — phenemali 15 mg.

9. gr.

Í Viðauka 1, undanþágur varðandi lausasölu nokkurra lyfja samkvæmt 14. gr. b., undir liðnum Aethallymalum, komi í stað Tablette coffazyli DAK. 50 Tablette coffazyli DD 63, og undir liðnum Propyphenazonum komi sama breyting.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 23. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963, gengur þegar í gildi.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 8. júní 1967.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.